

PRESIDENT FOO

Een toneelspel voor adolescenten

door

Frank & Laura Robben

Met tekstbijdrage van Stephanie Driesen

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.

Tel: 0 33 66 44 00

E-mail: info@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **PRESIDENT FOO** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **FRANK & LAURA ROBBEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2017/0220/062
ISBN- 978- 90-385-14765

© 2017 Toneelfonds J. Janssens/Frank & Laura Robben
www.toneelfonds.be
info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoeringen, naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.
Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van

gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.
Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering en Her-opvoering:

1. Aankoop van minimaal **15** tekstboekjes bij de uitgever.
2. Aanvraag en betaling opvoeringsrechten

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, Lees de voorwaarden op www.sabam.be.

Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

PERSONAGES: (15 spelers)

FOO (meisjes)

BAR (jongens)

CORGE (meisjes)

WALDO

FRED

THUD

QUUX

GRAULT

GARPLY

PLUGH

XYZZY

HAM

EGGS

PLUTO

NORF

Reservenamen: Baz, Qux, Bla, Blubb, BlaBla, Pippo, Pluto, Paperino

VOORWOORD

In dit stuk zitten voornamelijk anonieme rollen. Ze krijgen daarom de namen van meta-syntactische variabelen (zie verder) om te voorkomen dat ik nummers moet gebruiken om personen aan te duiden. Een naam in het stuk is dus niet gebonden aan een personage maar aan een rol die per scène een verschillend personage kan uitbeelden.

Slechts twee rollen hangen aan terugkerende personages: Foo (hoofdpersonage) en Bar (haar partner die in enkele scènes van het tweede deel voorkomt).

In het eerste deel wordt de rol Corge gebruikt om de 'Best Friends Forever' van Foo aan te duiden, dit is echter niet noodzakelijk hetzelfde personage, zoals in het echte leven je ook wel eens verandert van BFF.

Het is niet belangrijk dat de terugkerende personages door dezelfde actrice/acteur worden gespeeld, wel dat ze duidelijk herkend worden als personage, terwijl de andere acteurs/actrices de anonimiteit van hun rol benadrukken.

Het stuk bestaat uit een inleiding en 4 delen: De jeugd van Foo (eigenzinnig), de jong volwassen Foo (conformistisch), President Foo, en de oudere Foo (bezinnend). Delen 1 en 2 zijn opmerkelijk langer dan de andere. Een pauze kan ingelast worden na Deel 1 of Deel 2.

Voor bijkomende inlichtingen kan u de auteurs steeds contacteren via de uitgever.

1. Don't bang the drum

(Alle spelers op.)

ALLEN:

Well here we are in a special place.

What are you gonna do here?

Now we stand in a special place.

What will you do here?

GRAULT + GARPLY: what show of souls

ALLEN + GAULT + GARPLY: are we gonna get from you?

THUD: It could be deliverance,

WALDO: or history.

MEISJES: Under these skies so blue.

SPAM: Could be something true.

JONGENS: But If I know you, you'll bang the drum.

HAM: Like monkeys do.

The waterboys: Don't bang the drum

2. Advanced intro part 1

(Door alle spelers.)

QUUX: Alles moet sneller

HAM: Alles moet meer

SPAM: maar liefst met minder

GARPLY: en liefst in 1 keer

WALDO: alles moet intenser

PLUGH: alles moet speciaal

FRED: alles moet verteld

XYZZY: in een vluchtig verhaal
THUD: alles moet anders
NORF: gisteren is passé
FOO: you only live once
QUUX: op het scherp van de snee
HAM: alles moet harder
SPAM: om hoger te geraken
WALDO: moet je geloven in jezelf
EGGS: en de anderen kraken
FOO: de waarheid dobbert
XYZZY: op de grens van het virtuele
THUD: ik toon mijn persoon
NORF: in de beelden die ik wil delen
QUUX: alles is perceptie
HAM: alles is presentatie
SPAM: alles is individu
GARPLY: in aliënatie
WALDO: alles is echt
FRED: en alles moet echter
PLUGH: de wereld is hard
XYZZY: maar niet voor de vechters
THUD: geboorte is schuld
NORF: het leven zijn kansen
QUUX: twijfel is voor losers.
HAM: die hun tijd verkwansen
SPAM: talent is een luxe
GARPLY: succes kan je kopen
WALDO: dromen zijn doelen
EGGS: tenzij je blijft steken in hopen
FRED: alles moet productiever

XYZZY: 't is een simpele som

THUD: bespaar op je kosten

NORF: ze vragen erom

QUUX: geluk is een keuze

FOO: daarmee ga ik wel akkoord
tot de dictatuur van het moeten
mijn keuze vermoordt

3.Proloog

(Foo en Garply zijn in gesprek)

FOO: Vraag mij niet om alle wereldproblemen op te lossen

GARPLY: Maar jij bent de president...

FOO: Ja... Ja... Da's nog zoiets.

GARPLY: Hoezo?

(Foo zwijgt)

Jij wou toch president worden?

FOO: Ja.

GARPLY: Ja?

FOO: Ja. Ja, ik wou president worden. Maar ik weet niet of ik wel president wil zijn.

GARPLY: Wat?

FOO: Ach. Het is een beetje zoals een uit de hand gelopen grap.

GARPLY: Een uit de hand gelopen grap? Man, jij bent de president.

FOO: Het was een weddenschap tussen me mezelf en de wereld.

GARPLY: Een weddenschap?

FOO: Herhaal niet alles wat ik zeg. Je hebt me wel begrepen. Ja, een weddenschap. Ik wou bewijzen dat ik president kon worden. En ik heb gewonnen. Ik ben president geworden. Ik heb gisteren mijn handen in de lucht mogen steken en tegen de hele wereld

'lekker puh!' geroepen. Maar nu is de fun er wel af. Heel dat regeren en problemen oplossen interesseert mij geen lor.

GARPLY: Weet jij hoeveel mensen op jou gestemd hebben opdat jij dat wel zou doen?

FOO: Losers.

GARPLY: Het zijn wel jouw kiezers.

FOO: Kiezers? Wat zijn dat? Ach, laten we niet hypocriet gaan doen. Geen enkele politicus is geïnteresseerd in zijn 'kiezers'. Ze zijn enkel een noodzakelijk kwaad om in een functie te komen die je ambieert. Net als partijen overigens.

GARPLY: Ik geloof mijn oren niet.

FOO: Doe niet zo naïef. Politici kiezen nooit een partij omwille van haar ideologie. Grote politici tenminste niet. Ze kiezen de partij die hen het meeste kans biedt op een interessant postje. En als ze eenmaal hoog genoeg zitten en de partij niet meer om hun heen kan, zetten ze de ideologie van de partij naar hun hand.

GARPLY: En jij?

FOO: Wat denk je?

GARPLY: Dus, dit is een grap.

FOO: Nee. Het is geen grap. Het is als een grap. Ik heb de weg naar het presidentschap heel ernstig genomen. Weet je hoeveel mensen mij ooit hebben gezegd dat ik het niet kon. Dat ik het niet in mij had. Dat ik nooit iets zou bereiken in mijn leven. Dat ik niet ernstig genoeg was. Dat ik niet sterk genoeg was. Dat ik te tegendraads was, te nonchalant. Nu liggen ze aan mijn voeten en ik kan op hun kop zeiken. En ze hadden gelijk. Ben ik geschikt om president te zijn? Kom op zeg! Ik? Nee, ze hadden gelijk. Maar het is verbazingwekkend hoe blind zij worden als je hun spelletje meespeelt. God! Ik heb gelogen, bedrogen, gemanipuleerd en vooral heel veel geacteerd. Ik weet het. Ik was nooit een goede actrice. Maar je moet weten dat je publiek slechts ziet wat ze willen zien. En dus heb ik hun gegeven wat ze wilden. Steeds met mijn einddoel voor ogen. Zie je. Dat is het verschil tussen mij en andere politici. Zij willen altijd controle hebben en stellen daarom tussendoelen. Maar voor al die tussendoelen moeten ze zich in bochten wringen om telkens hun kiezers mee te krijgen. Ik had maar één einddoel en was bereid

alles op te geven om dat doel te bereiken. Ik wist dat er een punt zou komen dat mijn 'kiezers' mij mijn einddoel zouden geven. Dat was het verschil. Dat, en het feit dat zij vreselijke acteurs zijn. Politiek is manipuleren, is controle houden. Acteren is loslaten. Acteurs kunnen iemand anders worden, uit zichzelf treden. Een politicus is zich altijd bewust van de leugens die hij vertelt. Hij blijft altijd zichzelf.

GARPLY: Je bent een monster.

FOO: Ja. Maar wel eentje dat zij gemaakt hebben. Jullie. Jullie hebben toegestaan dat ik zo werd.

GARPLY: Je geeft dus niets om de mensen?

FOO: Jij wel dan?

GARPLY: Ja. Ik...

FOO: Sorry. Dat was beledigend. Ik weet dat jij om mensen geeft. Ik wilde je niet beledigen.

GARPLY: Excuses aanvaard.

FOO: Weet je... Misschien moet ik het spelletje toch nog wat verder spelen. Dit gesprek brengt me op een idee. Ik kan ook doen alsof ik om mensen geef. Maar dan echt. Zoals geen enkele politicus om mensen geeft. Echt regeren voor de mensen. Zie je... Het was mij nooit te doen om de macht, enkel om de titel. Nog een onderscheid tussen mij en echte politici. Dus als ik nu eens, in plaats van mijn macht te misbruiken voor mezelf en mijn vrienden -die ik toch niet heb-, mijn macht eens zou aanwenden voor de mensen? Ik heb in de aanloop naar hier genoeg gezien waar mijn waarde collega's in hun blindheid in de fout gingen. Ik kan doen alsof het mij wel interesseert. Ik kan de beste president worden die er ooit is geweest.

GARPLY: Je bent gek!

FOO: Nee. Helemaal niet. Een weddenschap. Een echte deze keer. Ik wed dat ik de beste president wordt die ze ooit hebben gehad. Over vier jaar betalen we uit. Hoeveel zet je in?

GARPLY: Ik eh...

FOO: Mijn schoenen. Ik zet mijn schoenen in. Als ik verlies krijg jij mijn schoenen.

GARPLY: Eh... Oké.

FOO: Dank je. Je heb mij ontzettend geholpen. Ik heb er weer zin in.
Goed! Breng alle wereldproblemen maar.

4.Gynaecoloog

Ze was zwanger maar ze kon het niet aanvaarden
Ze zei dat iedereen haar bedroog
Het was niet waar wat ze verklaarden
en de gynaeco loog

5.Monoloog

FOO: Ik heb een gelukkige jeugd gehad. Mijn ouders hielden van mij alsof ik hun eigen kind was. Ik had blokkendozen en rammelaars. Ik had een pop die ik Flor noemde. Ik had een bedje voor Flor en een auto. Ik had twee ouders die me verhaaltjes voorlazen. Ze lieten me op de roltrap rennen en tussen de fonteintjes lopen in het shoppingcenter. Ik had vriendjes en vriendinnetjes op school. Een paar BFF's waaronder mijn grote zus. Ik had een eigen slaapkamer met meubels van Winnie de Pooh, en roze fiets, een konijntje, een waterschildpad en een broer. Op een zonnige zomerdag –ik was acht- wandelden we met z'n allen door de groene Limburgse bossen. Ik liep voorop naar de top van een heuvel, keek achterom naar mijn ouders, mijn oudere zus en mijn jongere broertje en dacht bij mezelf... Verdomme! Ik ben gelukkig. Alles veranderde snel daarna toen ik besepte dat ik anders was. Of beter gezegd, toen de anderen beseften dat ik anders was.

6.Vuur

FOO:

Ik zie kaarsjes op tafel
wat gezellig

Mijn hart is in vuur en vlam
Is dit liefde?
Je laat een lichtje branden
ik voel vuurvliegjes in mijn buik
Ik dacht aan kampvuur
Maar dat geeft bosbrand

7.klas (I)

(De kinderen zitten netjes in de klas. Juffrouw Ham staat voor de klas.)

HAM: Wat willen jullie later worden?

PLUGH: Als ik later groot ben word ik juffrouw.

WALDO: Als ik later groot wordt dan word ik politieman en ga ik alle dieven in de gevangenis steken.

FRED: Als ik later groot ben wordt ik voetballer en dan word ik beter dan Romelu Lukaku en ga ik spelen bij Barcelona.

(Waldo en Fred geven elkaar een high-five en daarna doen ze samen het supercoole Pur-Pur teken:)

WALDO + FRED: Pur Pur!

XYZZY: Als ik later groot wordt dan word ik bankdirecteur zoals mijn moeder.

SPAM: Als ik later groot ben word ik president van de hele wereld en dan stop ik alle oorlogen.

FOO: Als ik later groot ben word ik schrijfster.

(Plots wordt het heel stil. Pauze.)

GARPLY: Wat moet je dan doen? Als schrijfster?

FOO: Boeken schrijven. Of gedichten.

GARPLY: Oh.

FRED: Dat is geen beroep.

8.Apple

(Foo komt binnen met een appel die ze koestert. Ze gaat bij Corge zitten.)

CORGE: Wat zullen we nu krijgen? Jij met een appel?

FOO: Ja. Ik heb hem gekregen van mijn vader. Die heeft een nieuwe gekocht.

CORGE: Ik dacht dat jij niets van appels moest hebben?

FOO: Ach! Een appel is soms wel handig. Lekker sappig.

CORGE: Peren zijn ook sappig.

FOO: Als deze appel op is, breng ik weer een peer mee.

(Waldo komt er aan en ziet Foo's appel. Hij roept naar de anderen.)

WALDO: Hey! Moet je zien! Foo heeft een appel!

(De anderen komen errond staan.)

FRED: Oh! Het is al een oude appel.

FOO: So? Je kan hem nog steeds eten. En daarbij, wat kan het jullie schelen dat ik een appel heb.

SPAM: Een appel past niet bij jou.

CORGE: Daar heeft ze wel gelijk in.

WALDO: Ja, geef hem maar aan mij.

(Waldo neemt de appel snel af. Foo grijpt hem machteloos na.)

FOO: Kom op, jongens. Ik heb die appel van mijn vader gekregen.

WALDO: Vraag je vader maar een pruim. Dat past beter bij jou.

CORGE: Geef haar haar appel terug.

WALDO: Kom hem maar halen.

(Waldo gooit de appel naar Spam. Spam gooit de appel naar Fred. Foo tracht de appel te pakken maar weet dat het niet zal lukken. De appel gaat heen en weer in de groep. Corge doet niet mee. Maar ze doet ook niets om de appel terug aan Foo te

geven. Plots komt Thud binnen met een plank. Fred legt de appel op een barkruk. Waldo grijpt Foo vast langs haar rug zodat ze toekijkt hoe Tud de appel tot moes mept. De pesters lachen allemaal luid. Waldo laat Foo los. De pesters gaan weg. Corge blijft nog even staan en ziet Foo verslagen naar de barkruk staren.)

CORGE: Je had ook beter moeten weten. Waarom bracht je een appel mee naar school?

(Foo zucht. Corge laat haar achter.)

9. Op mijn vorige school

Op mijn vorige school
werd ik hard gepest.
Het ging 3 jaar door
en niet alleen schelden.
Ik was anders dan de anderen
anders dan de rest.

Ik wist niet waarom
het begon als een spel.
Het liep uit de hand
en eindigde voor mij in de hel.

Ik had er echt genoeg van
het zat me tot hier.
Nu ben ik daar weg
met heel veel plezier.

Maar nu ben ik wel bang
want straks herhaalt het zich weer.

Dan voel ik weer die helse pijn
en dat wil ik nooit meer!

10.Vriendje

(Foo komt bij Fred aan)

FOO: *(enthousiast)* Hey!

FRED: *(verbaasd)* Foo?

(Fred trekt Foo in een hoekje.)

FOO: Wat doe jij nu?

FRED: Allerliefste Foo, ik had toch gezegd dat ik je vanavond kwam ophalen.

FOO: Weet ik, maar ik zag je en ik dacht ik zeg even hallo.

FRED: Maar ik ben bij de jongens, schat. Ik had toch gezegd dat we dan alleen tijd hebben en doen alsof we elkaar niet kennen...

FOO: Dus als jij bij de jongens bent en dat is zowat altijd, mag ik niet eens hoi komen zeggen?

FRED: Dat is juist.

FOO: Jij schaamt je gewoon voor mij hé?

FRED: Wat nee, schat, hoe kan je dat nu denken?

(Fred geeft Foo een schouderklopje.)

FOO: *(geïrriteerd)* Hoe ik dat kan denken? Niemand mag weten dat ik je vriendin ben!

FRED: Wat? Dat is niet waar!

FOO: Dus je vindt het niet erg als ik me nu ga voorstellen aan je vrienden?

FRED: Tuurlijk niet!

(Foo stapt in de richting van zijn vrienden.)

Foo wacht...

FOO: Ik wist het.

FRED: Het spijt me.

FOO: Laat maar... Dit kan ik niet meer geloven.

FRED: Vergeef me. Zie ik je vanavond?

FOO: Nee, (*Sarcastisch*) schat.

(Foo loopt weg.)

11.Social Media!

(Plugh, Waldo, Thud, Xyzzy, Garply, Grault, Norf en Quux staan in een cirkel in het midden van het podium. Foo staat aan de kant te luisteren.)

GARPLY: Hebben jullie gezien wat Foo nu weer online heeft gezet?

NORF: Ja, blijkbaar zit ze in de put omdat ze ruzie heeft met haar vriendje.

QUUX: Het arme schaap... Die zet nooit iets nuttig op facebook, behalve als er weer eens iets misgaat.

GARPLY: Inderdaad, mensen als Foo zouden helemaal geen facebook moeten hebben.

THUD: Ze heeft bijna geen vrienden. Enkel ons.

XYZZY: Ik ben alleen maar bevriend met haar om haar te kunnen uitlachen met haar belachelijke gedichtjes ...

QUUX: Ze zet er ook alleen dingen op die niemand boeit.

WALDO: Zoals foto's van haar baby broertje. *(steekt vinger in de mond en maakt braakgeluiden)*

FRED: En dat ze zich weer eens rot voelt.

QUUX: Als ze al eens wat meer mee zou doen met hypes en memes en zo.

GARPLY: Voor mensen als Foo zouden ze een don't like knop moeten maken. Misschien heeft ze dan door dat het niemand interesseert.

GRAULT: Dat zal ze wel door hebben als ze merkt hoe weinig likes ze krijgt. Altijd alleen maar van haar moeder en vader.

XYZZY: Nee. Ze moet vooral doorgaan met facebook. Ik bedoel. In de klas is ze vreemd. Maar op facebook is ze helemaal weird.

(Allen lachen.)

GARPLY: Ja. Als ik eens een mindere dag heb, hoef ik maar naar haar facebook te kijken en dan weet ik weer: Alles beter dan Foo.

(Allen lachen.)

FOO: *(tegen niemand)* Waarom probeer ik het ook nog!

12.Rapport

(Norf (moeder) en Eggs (vader) staan op het podium.)

XYZZY: Foo, kom eens hier.

NORF: *(off scene)* Kom al.

(Foo komt op het podium.)

FOO: Wat nu weer?

NORF: Deze punten zijn niet normaal slecht, Foo!

EGGS: We zijn nu toch niet veeleisend, maar dat je je best doet is toch wel een vereiste.

FOO: Ik doe mijn best! Een 6.5 is geen slecht punt! Dat is 'kweeniehoe' normaal in mijn jaar.

EGGS: In mijn tijd was dat toch anders.

FOO: In jouw tijd? Wat was dat? De middeleeuwen?

NORF: Foo, zo'n taal wil ik hier niet horen.

FOO: Maar jullie verwachten gewoon te veel van me! Jullie willen dat ik meer buitenkom, dat ik een baantje zoek en dat ik uitstekende punten haal! Ik ben nog een kind! Ik verdien een leven!

EGGS: Je weet toch dat we gewoon willen dat je later een goed leven krijgt?

NORF: We houden van jou.

FOO: En later ben ik je dankbaar, bladiebladiebla... Dat zeggen jullie nu altijd.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 bestellen@toneelfonds.be

 03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze